

става, за него наипаче са върши: а ꙗкоже него и спроти него и другото нещщтително произникнава. Защо и по преди, и нынѣ имаше и има и церковници и внѣшни, които макаръ и безъ Грамматика, но се прочитаха и прочитатъ книги церковны, и твърдѣ лесно ги разумѣваха и разумѣватъ, и другитѣ повчаваха и повчаватъ: Обаче нѣто ꙗкоже първитѣ, нѣто ꙗкоже вторитѣ нѣкоя полза е произшла. Причината баше, защото, понеже самъ Славенски книги четяха, или и нѣкои рукописны по простоту преведены, за това бѣха подобни на единъ человекъ, който сѣди заключанъ въ кашата си и не исходи на вонъ да се разговорити и съ други человекы, нѣто въ чужда нѣкоя каша блазаль да види какъ живѣатъ и другитѣ человекы, та да се понаѣчи ꙗкоже тѣхъ и друго по вече, ꙗкоже колко то онъ знае: за тая причина, кажа, сѣдаха си, ꙗкоже толкова вѣкове като запрѣни и ѡсадени, и нѣто другитѣ знаатъ що праватъ пованъ, нѣто другиго могатъ да видатъ и да попытатъ що треба да праватъ. Но послѣ като начаха